

המנהלת השכירה למוסד את דירתה,

ושילשלה לכיסה הפרטי 11 אלף לירות

קרו הצבי בבית-צבי

- 4 -

1. דרישת "המשכירים" והסכמת האוכרים לתשלום של 3 שנים מראש ערובים לאשר את הטענה שהתשלום מראש ינתן בידי גב' כסלו חלק מהאמצעים לרכישת הדירה (אמצעים הלבדריה לא היו בידיה במידה מספקת בעת הרכישה).

2. תנאי ההסכם בו יכולים המשכירים תוך פרק זמן קצר יחסית להפסיק את הסיירות מבלי לסלם כל פיצוי על המקדמה שקיבלו (ריבית וכו') נראה לנו בלתי סביר ותמוה.

החקירה

קטע ממסקנות החקירה של משרד החינוך המוכיח שאחד מפירטי התלונה אומנם נכון. החוקרים לא בדקו, משוטמה, את שאר פירטי התלונה. ורק לאחר לחצים מצידו של אבי לוי, עובד המוסד שפוטר, מתחדשת החקירה.

המנהלת

רות כסלו, המנהלת האדמיניסטרטיבית של בית הספר "בית צבי", עובדי המוסד התלוננו על מעשיה, שנראו בעיניהם כביזבזו ושחיתות, אך תחת שתלונותיהם ייחקרו באופן רציני, הם פוטרו מעבודתם בזה אחר זה.

פרט מוזר נוסף, שחוקרי משרד החינוך עמדו עליו מאוחר יותר, היה העובדה שתשלום של 300 לירות לחדר בודד היה, לדיבריהם, גבוה בהרבה ממה שנדרש לשלם באותה תקופה עבור חדר. גם ה"תשלום מראש" שלוש שנים אינו דבר מקובל ורגיל, ומהוה יתרון למשכיר, למרות ההסכם התלת-שנתי נאמר בחווה, כי המשכירים יכולים להפסיק את ההתקשרות מבלי לשלם כל פיצוי על המיקדמה שקיבלו. פרט זה נראה לחוקרים, בלתי סביר ותמוה.

במהירות הבזק, ימים ספורים אחרי קבלת האישור, וכעבור ימים אחדים דאגו מנהלי בית הספר אף לבטח את החדר-מחסן. בשלב זה התעוררו מיספר תמיהות, וביניהן: את כל הפעולות בעניין שכירת הדירה ביצע דווקא המנהל האמנותי, בעוד שהעניין מצוי מטיבעו, בתחום טיפולה הברור של המנהלת האדמיניסטרטיבית. בנוסף, לא נעשתה עלידי בית הספר כל פעולה מתבקשת לחיפוש ולשכירת חדר למחסן, כגון פירסום מודעה בעיתון או פנייה למתווך-דירות.

מבעד לדלת

מציצה המ' נהלת רות כסלו כשלידה בתה. שמות המשפחה ה' שונים של השניים תרמו להצלחת הקנוניה.

הקנוניה שרקמה רות כסלו, הוצאה אל הפועל בהצלחה. היא שילשה לכיסה 11 אלף לירות מכספי הציבור, בתחבולה ערמומית שהוכיחה את הסיפורים הפיקטיביים בפרשת אשר ידלין. רות כסלו היא המנהלת האדמיניסטרטיבית של בית הספר לאמנותיהבמה והקול-נוע בית צבי שברמת-גן. בתוקף תפקידה היא שולטת באופן בילעדי על כספי בית הספר, הממומן מתקציב משרד החינוך, ועושה בהם כראות-עיניה. חלק קטן ממעי לליה של רות כסלו כבר נבדק על-ידי היועץ-המישפטי של משרד החינוך, אלא שהמימצאים הוסתרו עד היום בקפדנות, כאילו היו סוד ביטחוני. היה מי שדאג לכך.

היתרון

של המשכיר

תחילתה של הקנוניה בבקשתו התמימה-ליכאורה של דויד ברגמן, הבמאי, המנהל האמנותי של בית-הספר, לשכור חדר שימש כמחסן-ציוד לבית הספר. בבקשתו, שהוגשה באפריל 1973, הסתמך ברגמן על החלטה משנת 1971, שבה נקבע לשכור מחסן עבור המוסד, בסכום שלא יעלה על 150 לירות לחודש. בבקשתו כתב ברגמן, בין השאר: "כרגע מסתמנת אפשרות של שכירת חדר כזה בסביבה הקרובה ביותר, המשכירים חודשים שכר של 300 ל"י לחודש, ומבקשים תשלום שכר-הדירה לשלוש שנים מראש. סידור זה נראה לי רצוי". את הבקשה אישרו, בזריות מפתיעה, חברי הנהלת בית-הספר גבריאל ציטרונני - שהוא ידידה הקרוב של רות כסלו - וכן יהודית שמלצר, שהיא גיבורית היחיי-דהילתרבות במשרד החינוך. החווה נחתם * על שמו של צבי קליר, בנו של בעל מופעל, "ארגמן", צבי נפל במלחמת העצמאות.

הבת

כרמל בן-אפרים, עובדת גליציה"ל, שעל שמה רשור מה הדירה שהושכרה כמחסן-ציוד לבית הספר לאמנות הבמה, "בית צבי" ברמת-גן.

אולם, כל התמיהות נעלמו כלא-היו כאשר נחשפה הקנוניה, והתברר מי הם הבעלים של אותה דירה שהושכרה לבית הספר. בעלת-הדירה היא רות כסלו עצמה, שרכשה את הדירה עבור בתה והדירה רשומה על שם הבת, כרמל בן-אפרים. עובדת גליציה"ל, שאינה נושאת את שם-מישפחתה של האם, רות כסלו קיבלה מה שרצתה: 11 אלף לירות מכספי בית הספר, שאת ענייניו ניהלה בצורה כה מתוחכמת.

שכר-הדירה

שימש לרכישה

את הדירה רכשה רות כסלו רק אחרי שאישרו גבריאל ציטרונני ויהודית שמלצר את בקשתו המוזרה של דויד ברגמן. רכישת דירה היא עניין רציני, הדורש סכום-כסף בלתי-מבוטל, שלא כולו היה בידיה של רות כסלו בעת הרכישה. לדיברי החוקרים, "דרישת המשכירים והסכמת השוכרים לתשלום של שלוש שנים מראש, עשויים לאשר את הטענה שהתשלום מראש ניתן בידי הגברת כסלו כחלק מן האמצעים לרכישת הדירה". החדר, שהיה אמור לשימש כמחסן-ציוד, היה לעדותם של עובדי בית-הספר, ריק במשך שנתיים, ורק אחרי שהוחל בחקירה הוכנסו לתוכו כמה פריטים. אחת מעובדות המוסד אף פנתה למנכ"ל משרד החינוך בתלונה וציינה: "החדר עמד כמעט ריק כאשר ביקרתי בדירה, וכל תכולתו היתה שלוש קופסאות עם נורות." רות כסלו מצאה שימוש נוסף לדירתה, והשכירה אותה למחסנאי של בית-הספר, דני גולד-פדר.

המחסנאי גמל למנהלת טובה תחת טובה כאשר החלה החקירה. הוא אכן באוונני החוקרים, כי החדר בדירה אכן שימש כמחסן, ואלה קיבלו את גירסתו מבלי (המשך בעמוד 52)